

foretaget uden for Storbritannien, hvis der er tale om en britisk person. Forbuddet gælder ikke varer, der befinder sig i Storbritannien, medmindre de er i transit.

Det fremgår af bemærkningerne til udkastet, at der vil blive udstedt en bekendtgørelse vedrørende ethvert land, som omfattes af en fuld våbenembargo, uanset om embargoen forpligter Storbritannien til at regulere såvel handel (mellem tredjelande) som eksport. Bekendtgørelsen vil gælde, så længe embargoen står ved magt.

De forbudte handlinger nævnt ovenfor under c) omfatter i henhold til bemærkningerne finansielle og forsikringsmæssige ydelser vedrørende handelen/aftalen samt foranstaltning eller ydelse af transport af varerne.

Det anføres videre i bemærkningerne, at tilladelse til de ellers forbudte handlinger normalt ikke vil kunne opnås, men at dette kan komme på tale i meget sjældne situationer, f.eks. i forbindelse med levering af krigsmateriel til fredsbevarende styrker.

Kun **Tyskland** og **Belgien** har aktuelt regler om våbentransport, som indebærer krav om tilladelse til transport mellem tredjelande.

For **Tysklands** vedkommende følger det af lov om krigsvåbenkontrol (Kriegswaffenkontrollgesetz (KWKG)) § 4, stk. 1, at al transport af krigsvåben uden for Tyskland på skibe, som fører tysk flag, eller på fly, som er indregistreret i Tyskland, kræver tilladelse. I henhold til stk. 2, kan der meddeles generel tilladelse til transport i bestemte områder. Der skal ansøges om tilladelse inden krigsvåbnene er bragt ombord på henholdsvis skibet eller flyet.

Generel tilladelse til transport af krigsvåben med skibe under tysk flag eller tysk registrerede luftfartøjer gives i tilfælde, hvor krigsvåbnene lastes uden for tysk område, ikke bliver ført igennem tysk område, og bliver udlosset i Belgien, Danmark, Frankrig, Grækenland, Storbritannien, Italien, Luxembourg, Holland, Norge, Østrig, Portugal, Sverige, Schweiz, Spanien, Tyrkiet eller USA.

Krigsvåbenkontrolloven indeholder et bilag med en liste over de genstande, stoffer og organismer, som anses for krigsvåben. De generelle tilladelser gælder dog ikke for transport af anti-personminer.

Belgien har den 7. juli 2003 vedtaget en lov om import, eksport, transit af våben mv., der trådte i kraft den 17. juli 2003. Loven indeholder

bestemmelse om, at ingen belgier eller udlænding, som har bopæl eller udøver erhvervsvirksomhed i Belgien, må forhandle, eksportere eller levere våben mv. til udlandet, eller besidde våben mv. med dette formål, eller optræde som mellemmand i sådanne transaktioner uden tilladelse fra Justitsministeriet. Dette gælder uanset om handlingen foretages mod vederlag eller vederlagsfrit, uanset varernes oprindelsessted og destination, og uafhængigt af om varerne kommer ind på belgisk territorium. Der kan ansøges om såvel en tidsubegrænset tilladelse som en tilladelse til en given transaktion.

En mellemmand er i lovteksten defineret som en person, der skaber forudsætningerne for, at der kan indgås en aftale om forhandling, eksport eller levering af våben mv. til udlandet, eller om besiddelse af våben mv. med henblik herpå, samt enhver der indgår en sådan aftale, selv om transporten udføres af en tredjemand. Også dette gælder uanset om handlingen foretages mod vederlag eller vederlagsfrit, uanset varernes oprindelsessted og destination, og uafhængigt af om varerne kommer ind på belgisk territorium.

Loven indebærer efter det for arbejdsgruppen oplyste, at såvel den, der udfører transport af våben mellem tredjelande, som den, der formidler en aftale om sådan transport, skal have tilladelse hertil.

Arbejdsgruppen har endvidere fået oplyst, at det belgiske justitsministerium på grund af visse tekniske/praktiske problemer med anvendelsen af den nye lovgivning er blevet anmodet om at undersøge mulighederne for at løse problemerne og udarbejde et hastelovforslag herom.

6.2. Afgrænsningen mellem våbentransport og våbenformidling

Våbentransport har nær sammenhæng med våbenformidling, men de eksisterende nationale regelsæt om våbenformidling omfatter oftest hverken rene transportydelser eller formidling heraf. Efter det for arbejdsgruppen oplyste har Belgien, Finland, Frankrig, Holland, Norge, Sverige, Storbritannien, Tyskland, Østrig og USA regler om våbenformidling, mens dette ikke er tilfældet for Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal, Spanien og Canada. Nedenfor gennemgås eksempler på denne nationale lovgivning om våbenformidling, herunder hvordan reglerne afgrænses over for våbentransport.